

Начало>Парични искове>Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Австрия

1 Какви са различните видове мерки?

Примери за обезпечителни мерки са временните и превантивните мерки. Австрийското законодателство предвижда следните обезпечителни производства:

обезпечаване на доказателствата (*Beweissicherung*),
предварително изпълнение (*Exekution zur Sicherstellung*),
привременни мерки (*einstweilige Verfügungen*).

Общата черта на всички тези обезпечителни мерки е, че страните не трябва да доказват претенциите си, а само да ги удостоверят, като по този начин ги направят вероятни.

Привременните мерки са най-важни, поради което представянето по-нататък е ограничено до тях.

Привременните мерки са съдебни разпореждания под формата на определение, чиято цел е да осигури бъдещото изпълнение, да уреди настоящото положение за определен период от време или да се получи временно удовлетворение на вземането.

Привременните мерки допълнително се разграничават на мерки за:

обезпечаване на иск за парично вземане,
обезпечаване на иск за изпълнение на действие,
обезпечаване на право или правоотношение.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Налагането на привременни мерки се решава само въз основа на подадена молба. Страните са „страната, чиито интереси са застрашени“ (молителят), и „противната страна на страната, чиито интереси са застрашени“ (ответникът). За налагането на привременни мерки са компетентни: по време на висящо исково производство — съдът, който гледа делото на същата инстанция, по време на изпълнително производство — съдът, който гледа изпълнителното дело, преди гледане на делото по същество в производство по исков ред или между исковото производство и изпълнителното производство — районният съд (*Bezirksgericht*) в района, където се намира мястото на обща компетентност спрямо ответника, или мястото на компетентност спрямо предмета на мярката, или мястото на постоянно или временно местопребиваване на третото лице — длъжник, или районният съд, който извърши първото изпълнително действие.

Тъй като производството се урежда от разпоредбите за принудителното изпълнение, процесуалното представителство не е задължително на първа инстанция.

Ако трябва да се предприемат конкретни изпълнителни действия (като например предоставяне от съда на имущество за отговорно пазене), това става служебно (от съдебния изпълнител). Разноските по налагането на привременна мярка, чийто размер зависи от стойността на обезпеченото вземане, обикновено се поемат от молителя. Молителят може да претендира за възстановяване на разноските само ако производството по същество, въз основа на което е подадена молбата, бъде решено в негова полза. Ако обаче в рамките на производството за налагане на привременна мярка определението е в полза на ответника, той ще има право на възстановяване на разноските.

2.2 Основни условия

Условието за налагане на привременна мярка е страната, чиито интереси са застрашени, да подаде молба, в която твърди и удостоверява наличието на парично вземане, непаричен иск за изпълнение на друго действие или оспорвано право или правоотношение, и да твърди и удостовери, че е налице риск.

В случай на привременна мярка за обезпечаване на парично вземане, трябва да бъде удостоверено наличието на субективен риск, т.е. трябва да бъде удостоверено, че без привременната мярка ответникът би осуетил или затруднил събирането на паричното вземане чрез предприетите от него мерки.

За всички други видове мерки трябва да бъде удостоверено наличието само на обективен риск, т.е. че без привременната мярка съдебното преследване или събирането на вземането ще бъде осуетено или значително затруднено, особено поради промяна в съществуващото положение на предмета на мярката.

В случай на привременни мерки за обезпечаване на парични вземания и други видове привременни мерки, доказателството, че искът трябва да бъде удовлетворен в държави, в които такова изпълнение не е гарантирано от международни договори или от правото на ЕС, се смята за достатъчно за удостоверяването на наличието на риск.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Всички налични средства за обезпечаване на парично вземане са изброени изчерпателно в Кодекса на изпълнението (*Exekutionsordnung*). Те са следните:

мерки за отговорно пазене и управление на движими вещи,
забрана за продажба или учредяване на залог върху движими вещи,
запор на вземания към трето лице,
управление на недвижимите имоти на ответника,
забрана за продажба или учредяването на тежести върху недвижимите имоти или правата, вписани в кадастъра и имотния регистър.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Последиците от тези мерки са различни в зависимост от вида на обезпечението. Отговорното пазене и управлението на движими вещи поставя съответните вещи извън прекия личен контрол на ответника. По принцип всички разпоредителни действия с вещите, оставени на отговорно пазене и под управление, са недействителни. Законът предоставя на съдилищата широки дискреционни правомощия да налагат „необходими или полезни

“ мерки, докато вещите са на отговорно пазене и под управление, за да се избегнат промени, които биха намалили тяхната стойност или постъпленията от тях. Тези мерки могат да включват например продажбата на нетрайни стоки, оставени на отговорно пазене.

Всички разпоредителни действия, които противоречат на забраната за продажба или учредяването на залог върху движими вещи, са недействителни.

Запорът на вземания към трето лице, наложен от съда, забранява на ответника да се разпорежда с вземанията си към трети лица, и по-специално да ги събира. В същото време на третите лица се нарежда да не плащат никакви изискуеми задължения към ответника, да не му предоставят дължими вещи, нито да правят нещо друго, което може да осуети или значително да затрудни изпълнителното производство по отношение на паричното вземане или вещите, които се дължат на ответника или следва да му бъдат предоставени, до ново нареждане на съда. С други думи, на третите лица — длъжници, може да бъде забранено само изпълнението на задължение или то да бъде осуетено, но не може да им бъде наредено да извършат плащане на молителя, нито да им бъде забранено да упражняват някакво право. Третите лица, които не се съобразят със забраната, носят отговорност за вреди. Въпросът дали разпоредителните действия, извършени в нарушение на привременна мярка, са недействителни, не е изрично уреден в закона и правната доктрина в Австрия не е единна.

Съдът назначава управител, който управлява недвижимите имоти на ответника и впоследствие бива контролиран от съда.

В кадастъра и имотния регистър се вписва информация, че на длъжника е забранено да продава или да учредява тежести върху свои недвижими имоти или права, вписани в имотния регистър. След вписването на тази информация свободното разпореждане с недвижими имоти или права от страна на ответника, както и съответните вписвания в имотния регистър, са допустими, но само доколкото последиците за молителя са ограничени. Само ако претенцията на молителя е отхвърлена от съда с влязло в сила решение или мярката е отменена по друг начин, третото лице може да упражнява в пълна степен своите права, включително по отношение на молителя, и забраната за него може да бъде премахната.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Привременната мярка действа само за определен период от време, въпреки че той може да бъде удължен по искане на молителя. Ако привременната мярка бъде наложена отделно от производството по същество, съдът трябва да определи разумен срок за подаване на исковата молба или молбата за принудително изпълнение във връзка с обезпеченото вземане. Ответникът може да спре изпълнението на привременната мярка и да отмени вече изпълнена мярка, като внесе обезпечителна сума.

Привременните мерки трябва да бъдат отменени при подаването на молба или служебно, ако:

срокът за обосноваване на иска е изтекъл и не са представени доказателства,

привременната мярка е изпълнена в по-голяма степен, отколкото е необходимо за обезпечаване на молителя,

условията за налагане на мярката повече не съществуват,

ответникът е внесъл обезпечителна сумата или е предоставил гаранция,

основанията за мярката повече не съществуват.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

В рамките на производството за налагане на привременна мярка има две възможности за обжалване, никоя от които няма суспензивно действие: възражение срещу самата привременна мярка: ако ответникът или третото лице — длъжник, не са били изслушани преди налагането на мярката, те могат да подадат възражение в срок от 14 дни. За да се гарантира правото на изслушване, могат да бъдат представяни нови факти.

Първоинстанционният съд се произнася по такива възражения с определение в закрито устно заседание,

съществува и възможност за обжалване с частна жалба („*Rekurs*“) на определение, издадено в производство за налагане на привременна мярка.

Срокът за подаване на частна жалба е 14 дни. Това е писмено производство по обжалване, в което не могат да бъдат представяни нови факти.

Може да бъде подадена и частна ревизионна жалба на правни основания срещу потвърдено определение за налагане на привременна мярка, но не и ако молбата за привременна мярка е била отхвърлена.

Специални разпоредби:

В закона са предвидени следните специални случаи:

определяне на временна издръжка на (разведен) съпруг,

времено уреждане, използване или обезпечаване на семейното имущество и семейните спестявания,

определяне на временна издръжка на дете,

привременни мерки за защита от домашно насилие,

привременни мерки за защита от насилие от общ характер,

определяне на временен наем,

привременни мерки за защита от намеса в личния живот,

обезпечаване на спешната нужда на единия съпруг от настаняване.

Сред тези специални разпоредби, особено важни са мерките за защита от насилие. Австрия има проста и много ефикасна система за защита от

насилие, която позволява живеещо в дома лице, което упражнява насилие, да бъде изведено от дома и да му бъде забранено да се върне. На

лице, заради чието агресивно поведение е неразумно да се остави да се среща с друго лице, може да бъде наложена забрана да посещава

определени места или да има лични отношения с това друго лице. С цел превенция на домашното насилие тази система предвижда по-конкретно

тясно сътрудничество между полицията, съдилищата, местния център за борба с домашното насилие и, когато става въпрос за малолетни и

непълнолетни лица, службите за подпомагане на децата и младежите.

Съгласно полицейското право силите за ред и сигурност имат правомощия да издават заповед за извеждане от дома или забрана за връщане в

дома за срок до две седмици на лица, които са застрашили живота, здравето или свободата на друг човек. В случай на подаване до съда на молба

за налагане на привременна мярка, срокът се удължава до максимум четири седмици. Полицията трябва също така да информира местния

център за борба с домашното насилие, така че той да може да осигури подкрепа на жертвите.

Съдът трябва също така, по искане на жертвата, да разпорежи лице, което е направило съжителството с друго лице невъзможно в резултат на физическо нападение, заплахата от физическо нападение или психически тормоз:

да напусне дома и неговите непосредствени околности и

да не се връща в дома, нито в неговите непосредствени околности, докато домът се използва за посрещане на спешната нужда от настаняване на молителя.

Съдът може също така да забрани на изведено лице да посещава определени места (например улицата пред дома или училището на детето) и да му нареди да се въздържа от среща или контакт с молителя, при условие че това не противоречи на съществените интереси на ответника.

Привременни мерки, наложени във връзка с производството по същество, като например дело за развод, дело за унищожаване на брака,

производство за подялба на имущество или производство за изясняване на правата за използване на дома, се прилагат до приключване на

производство по същество със съответния влязъл в сила съдебен акт. Привременната мярка може да бъде наложена независимо от това дали

страните все още живеят заедно и независимо от производството по същество. Ако обаче няма висящо производство по същество, привременната мярка не може да бъде наложена за период, по-дълъг от шест месеца.

Ако условията за това са изпълнени, привременната мярка трябва да бъде изпълнена незабавно служебно или при поискване. Органът по изпълнението (съдебният изпълнител) трябва да нареди на ответника да напусне дома и да му отнеме всички ключове от дома и да ги предаде на съда. Когато се изпълнява мярка за защита от насилие, съдът може да нареди на силите за ред и сигурност да използват полицейските служители, с които разполагат. Това е често срещано явление в практиката, което означава, че мерките за защита от насилие обикновено се изпълняват от страна на полицията, а не от съдебния изпълнител.

Последна актуализация: 11/03/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.